

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony wyrokiem Cour d'appel Wielkiego Księstwa Luksemburga z dnia 1 czerwca 2005 r. w sprawie Administration de l'Enregistrement et des Domaines przeciwko Eurodental SARL

(Sprawa C-240/05)

(2005/C 193/29)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 3 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony wyrokiem Cour d'appel Wielkiego Księstwa Luksemburga z dnia 1 czerwca 2005 r. w sprawie Administration de l'Enregistrement et des Domaines przeciwko Eurodental SARL.

Cour d'appel Wielkiego Księstwa Luksemburga zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

1. Czy dostawa towarów, która jest zwolniona z podatku na podstawie art. 13 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) ⁽¹⁾ i nie daje prawa do odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 17 tej dyrektywy wtedy, gdy jest ona realizowana na terytorium Państwa Członkowskiego, jest objęta zakresem stosowania odpowiednio art. 15 ust. 1 i 2 tej dyrektywy w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 1993 r. i art. 28c część A lit. a) obowiązującego od dnia 1 stycznia 1993 r. i tym samym zakresem stosowania art. 17 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy, który przyznaje prawo do odliczenia podatku naliczonego, w przypadku gdy dostawa jest realizowana przez podmiot gospodarczy z siedzibą w jednym Państwie Członkowskim na rzecz podmiotu gospodarczego z siedzibą w innym Państwie Członkowskim i gdy spełnione są przesłanki zastosowania odpowiednio art. 15 ust. 1 i 2 tej dyrektywy w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 1993 r. i art. 28c część A lit. a) obowiązującego od dnia 1 stycznia 1993 r.?
2. Czy świadczenie usług, które jest zwolnione z podatku na podstawie art. 13 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (77/388/EWG) i nie daje prawa do odliczenia podatku naliczonego na podstawie art. 17 tej dyrektywy wtedy, gdy jest ono realizowane na terytorium Państwa Członkowskiego,

jest objęte zakresem stosowania art. 15 ust. 3 tej dyrektywy w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 1993 r. (przy czym żaden przepis o zwolnieniu nie był przewidziany do 1993 r.) i tym samym zakresem stosowania art. 17 ust. 3 lit. b) tej dyrektywy, który przyznaje prawo do odliczenia podatku naliczonego, w przypadku gdy usługa jest świadczona przez podmiot gospodarczy z siedzibą w jednym Państwie Członkowskim na rzecz podmiotu gospodarczego z siedzibą w innym Państwie Członkowskim i gdy spełnione są przesłanki zastosowania art. 15 ust. 3 tej dyrektywy w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 stycznia 1993 r.?

(¹) Dz.U. L 145, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Conseil d'État (Francja) z dnia 9 maja 2005 r. w sprawie Nicolae Bot przeciwko Préfecture du Val-de-Marne

(Sprawa C-241/05)

(2005/C 193/30)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 2 czerwca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Conseil d'État (Francja) z dnia 9 maja 2005 r. w sprawie Nicolae Bot przeciwko Préfecture du Val-de-Marne.

Conseil d'État (Francja) zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na pytanie, co należy rozumieć przez pojęcie „data pierwszego wjazdu” w rozumieniu art. 20 ust. 1 konwencji wykonawczej do Układu z Schengen, a w szczególności, czy za „pierwszy wjazd” na terytorium państw będących stronami tej konwencji należy uznać każdy wjazd mający miejsce po upływie okresu sześciu miesięcy, podczas którego nie miał miejsca żaden inny wjazd na to terytorium oraz, w przypadku cudzoziemca, który dokonuje wielokrotnych wjazdów na pobyt krótkoterminowy, każdy wjazd następujący bezpośrednio po upływie terminu sześciu miesięcy, liczonego od daty poprzedniego odnotowanego „pierwszego wjazdu”.